

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΕΔΡΑ:
ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 29
10431 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 6971735155
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΕΣΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Κωδ. 3028 Έτος 37ο Σεπτέμβριος 2014 Αριθμός φύλλου 425 Ιδρυτής - Εκδότης: Ένωση Μεσσηνικολιτών Αθήνας

Ταχυδρομικές επιταγές

Επειδή πολλές επιταγές χάνονται, γι' αυτό παρακαλούμε στο εξής να αποστέλλονται στη διεύθυνση:
Καρβούνης Χρυσόστομος
Ψαρά Ξ. 4 - 8, Αγ. Ελευθέριος, Τ.Κ. 111 43
Αποστολή κειμένων στο mail: syl_mes_ath@yahoo.gr

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το τηλέφωνο του συλλόγου μας άλλαξε.
Παρακαλούμε όσοι θέλετε να επικοινωνήσετε στο εξής μαζί μας ο αριθμός είναι:
6971735155

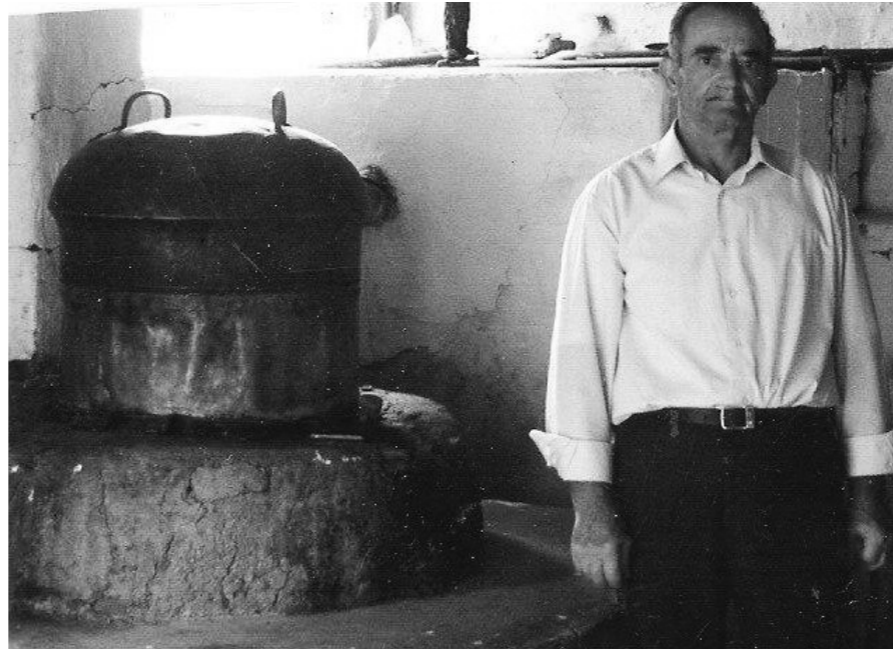
ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Γνωστοποιούμε προς τα μέλη και φίλους της Ένωσής μας, ότι η γιορτή παραδοσιακής πίτας θα πραγματοποιηθεί σε συνεργασία με τον Πολιτιστικό Σύλλογο Μεσσηνικόλα κατά το τριήμερο του Αγίου Πνεύματος

ΞΕΝΩΝΑΣ
ΜΕΣΣΕΝΙΚΟΛΑ
ΚΑΦΕ - ΜΠΑΡ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ

Υπεύθυνη κατ/τος:
Κουνατίδου Μαρία

☎ 24410 95419 οίκος 95167

εντατικά. Κάνουν καινούργια βαρέλια, η μοντάρουν τα παλιά. Σφίγγουν μια-μια τις δούγες, καλαφατίζουν τις ρωγμές με ραγάξι και προζύμι και οι δουλειές τους τον Αύγουστο δεν έχουν τελειώσει. Εδώ έχει τις πηγές της η λαϊκή παροιμία. «Οι βαϊνάδες και οι γάιδαροι, ένα μήνα έχουν χάρη. Αυτοί το μήνα Αύγουστο κι' οι γάιδαροι το Μάη».

σελ. 2

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΗΣ - ΑΪ-ΔΗΜΗΤΡΙΑΤΗΣ - ΣΠΑΡΤΟΣ

Γράφει η **Βάνα Αντωνάκη**

Πήρε το όνομά του από το λατινικό (octo) δηλαδή οκτώ, γιατί στο παλιό ρωμαϊκό ημερολόγιο, πρώτος μήνας ήταν ο Μάρτης άρα όγδοος ο Οκτώβριος. Όταν το 46 προ Χριστού τα πρωτεία τα πήρε ο Ιανουάριος, τότε ο Οκτώβριος έγινε ο δέκατος μήνας.

Κατά τα συνηθισμένα ο λαός μας του έδωσε και άλλες ονομασίες όπως Αϊδημητριάτης αφού η πιο μεγάλη γιορτή είναι του Αγίου Δημητρίου και Σπαρτό, γιατί είναι ο μήνας που θ' αρχίσει η σπορά. Και λέμε θ' αρχίσει, γιατί η σπορά προετοιμάζεται από τον Σεπτέμβρη και συνεχίζεται μέχρι τα Χριστούγεννα. Και δεν μιλάμε μόνο για το σιτάρι που θα σπαρθεί αλλά και το κριθάρι και η βρώμη κλπ.

Τον Οκτώβρη αρχίζουν τα πρωτοβρόχια που με την σιγανή και επίμονη βροχή τους θα μαλακώσουν το χώμα. Ένας Οκτώβρης με πολλά νερά, δίνει υποσχέσεις στον γεωργό ότι τον περιμένει καλή σοδειά. Και οι βροχές μέχρι το μικρό καλοκαιράκι του Αγίου Δημητρίου οπότε οι βροχές σταματούν. Αρραίωνουν οι ομίχλες και ο καλός ο ήλιος φωτίζει τα ολόφορτα χρυσάνθεμα, τα αγιοδημητριάτικα.

Κι αν ο Οκτώβρης δεν βρέξει; Τότε όλοι οι

γεωργοί έκαναν παλιά λιτανείες για να στείλει ο Θεός το θείο δώρο. Σε κάποιες μεριές της Ελλάδας, στολίζουν ένα κορίτσι με λουλούδια

και πρασινάδες, και ολόκληρη παρέα κοριτσιών ξεκινούν μαζί του να γυρίζουν από σπίτι σε σπίτι και τραγουδούν το τραγούδι της Πιρπιρίτσας:

Πιρπιρίτσα περπατεί τον θίο παρακαλεί
«Βρέξι, θέ μου μια βροχή, μια βροχή μια σιγανή,

Να ανθίσουν τα χουράφια,
Να καρπίσουν τ' αμπελάκια.»

Κάθε νοικοκυρά βγαίνει και ραντίζει με λίγο νερό το κεφάλι της Πιρπιρίτσας και εύχεται «Καλή βροχή να δώσει ον θεός».

Με λιτανείες ή χωρίς, με την Πιρπιρίτσα ή και χωρίς αυτήν, μόλις πέσουν δυο τρείς βροχές, ο γεωργός θα σπείρει, και θα ξεκινήσει μέσα του το άγχος για την καλή σοδειά.

Κυριότερη γιορτή του μήνα, του Αγίου Δημητρίου στις 26. Δημητριάδες υπάρχουν όσοι και Γιώργηδες γιατί και οι δύο Άγιοι έχουν τιμηθεί εξαιρετικά από γεωργούς και κτηνοτρόφους. Καβάλα στ' άλογα τους, άσπρο κάτασπρο του Αϊ- Γιώργη, κοκκινωπό του Αϊ- Δημήτρη, δείχνουν με τα όπλα που κρατούν πως είναι αποφασισμένοι να προστατέψουν τους γεωργούς και τους κτηνοτρόφους από κάθε κακό. Τους ίδιους και τις φασίλιες τους, τα ζώα και τα χουράφια, ολόκληρο το βίος τους.

Οι γιορτές τους είναι ορόσημα. Στον Αϊ- Δημήτρη τη γιορτή, ανοίγουν τα βαρέλια και δοκιμάζουν τα καινούρια κρασιά. Οι κτηνοτρόφοι κατεβάζουν τα ζωντανά τους στα χειμαδιά. Με τα μάτια τους αποχαιρετούν τα βουνά και εύχονται μέσα τους «άντε και με το καλό του Αϊ Γιωργιού να ξαναβρεθούμε.»

Την παραμονή του Αγίου στο χωριό μαζεύονταν όλοι στην πλατεία πολύ νωρίς το πρωί, με τα τσουβάλια και τα ζώα τους. Περίμεναν να χτυπήσει η καμπάνα και να ξεχθούν όλοι, με όλα τα μέλη της οικογένειας, για να μαζέψουν κάστανα... Όλες τις προηγούμενες μέρες τα φύλαγε δραγάτης (δασοφύλακας) και δεν επιτρέπταν να μαζέψουν κανείς ούτε ένα... Δίκαιο μου ακούγεται. Όσο πιο μεγάλη οικογένεια, τόσο περισσότερα κάστανα χρειαζόταν, τόσα περισσότερα κάστανα θα μάζευαν τα ευλογημένα χέρια. Τα φύλαγαν μου είπαν, και χωμένα στη γη για να τα έχουν τον χειμώνα. Το έκανα και 'γω, και αντί να τα έχω το χειμώνα, κάστανα για να ψηθούν στο τζάκι, βρήκα να έχει φυτρώσει μια μεγάλη παρέα καστανιές!!!! Κάτι δεν θα έκανα καλά!!!

Μακάρι φέτος με τις τόσες βροχές και μ' αυτές που θα ακολουθήσουν, μακάρι να ποτιστεί καλά η γη και να έχουν όλοι καλή σοδειά.

Σαν σχόλια

Γράφει ο **Εμμανουήλ Καζάς**
Καρδιολόγος

Δεν θέλουμε, αλλά τα Μ.Μ.Ε. μας ξαναθυμίζουν τις τελετουργικές ανιέρους, απάνθρωπες, ναζιστικές πράξεις του αραβικού ισλαμικού κόσμου πάνω στους αδελφούς και αδελφές τους. Τα παιδιά και τις γυναίκες τους. Με τρόπο που θυμίζει κρεματόρια, βασανιστήρια με μεθόδους άγριων θηρίων της ζούγκλας. Μεθόδους εξελισσόμενες σε επιστημονικά επιτεύγματα του 2014. Όπως συνέβη με τους Ναζήδες στις μεθόδους, βασανισμών των πολιτών της Ελεύθερης Ευρώπης ή των κατασκόπων του Γ' Ράιχ. Εν πολλοίς δανειστήκαν από τους αρχαίους πολιτισμούς

του μεσαίωνα και τις θρησκευτικές τελετουργίες των ισλαμιστών πέρα από τα δικά τους εφευρήματα που και σήμερα η ανθρωπότητα ανατριχιάζει.

Επιγραμματικά αναφέρουμε, λιθολογισμούς, αποκεφαλισμούς, ακρωτηριασμούς, αποκοπή της κλειτορίδας (Ιράκ). Η περιτομή δεν μας ανησυχεί αρκεί να γίνεται σε συνθήκες αποστείρωσης. Όλα νόμιμα και με τη βούλα του Αλλάχ και τη προφήτη Μωάμεθ. Στη Συρία τα κεφάλια μηγγμένα σε πασσάλους κατά δεκάδες. Αν δώσουμε τα παραπάνω συνολικά χωρίς να γνωρίζουμε τον αριθμό των θυμάτων 6.000.000 Εβραίοι μόνο στους θαλάμους αερίων του Άουσβιτς. Συνγνώμη για τις αναμνήσεις αλλά τα Μ.Μ.Ε. μας θέλουν «νεμερωμένους» σε όλα και σε βάθος χρόνου για να μην τολμήσουμε να σκεφτούμε καμιά ανοησία. Γιατί τώρα 182 παιδιά σκοτώθηκαν σε μια μέρα στη Γάζα. Σε σχολείο του ΟΗΕ και ύστερα; Και ένα βγήκε ζωντανό με καισαρική από το νεκρό σώμα της Μάνας του. Οι βόμβες δεν κάνουν διάκριση σε παιδιά, γυναίκες, γέροντες, Εκκλησίες, Νοσοκομεία, σχολεία κ.λπ. όταν πρόκειται για

γενοκτονία. Η πολεμική μηχανή όμως παρουσιάζει τεράστια εξέλιξη ώστε να μπορεί να πλήξει ένα μοναδικό άτομο στο κρεβάτι του. Είναι γεγονός. Ο λόγος γίνεται για τα παιδιά, αγγέλους, που στέλνει ο Θεός να προστατέψουν τον άνθρωπο ο οποίος κατεβαίνει κάθε μέρα τα σκαλιά του θανάτου κατά χιλιάδες με σύγχρονα οπτικά συστήματα, ένα βήμα πίσω από τα ολοκληρωμένα για την ολική καταστροφή του πλανήτη μας. Άντε και κοντενούμε... Τώρα πώς και τι. Ποιος και ποιοι. Μόνο το φανταζόμαστε. Θρησκευτικές και εδαφικές διαφορές ανακατεμένες με το μίσος φτιάχνουν την τούρτα του πολέμου. Ο Θεός που έπλασε τον άνθρωπο κατ' εικόνα και ομοίωση μόνο τέτοιος δεν βγήκε.

Εν τω μεταξύ ο πόλεμος της πείνας, της φτώχειας, της ταξικής διαφοράς συνεχίζεται ανελίπτως σε όλο τον πλανήτη. Ευτυχώς που υπάρχουν ακόμα πλούσιοι που ξεδοθούν εκατομμύρια για τον ... Χούλιο τον συνταξιούχο που δεν βγαίνει στη σύνταξη. Με τις σαμπάνιες στη θάλασσα (800 ευρώ). Σκέφτεστε τι έχουν να βρουν στα σκουπίδια οι φτωχοί; Αλλά όμως όλα νόμιμα

παρουσία του ΣΔΟΕ.

Το θέμα της κλειτοριδεκτομής στο Ιράκ έχει να κάνει με το γενετικό σεξουαλικό σύστημα της γυναίκας. Είναι μία τιμωρητική, προληπτική πράξη του Ισλάμ που θέλουν παρθένες τις γυναίκες, ανέραστες, προ του γάμου αλλά και ανίκανες να φορέσουν «κέρατα» στο σύζυγό τους μετά και για ολόκληρη τη ζωή τους. Ο Αριστοτέλης όμως είπε ότι έρωτας δεν είναι μόνο η συνουσία. Είναι και η φιλοσοφία γενικά του έρωτα. Στην Ελλάδα της «κρίσης» που όλα, σχεδόν όλα, φτηναίνουν ο αγοραίος έρωτας αυξήθηκε 1500% με πώση των τιμών στα 20-50 ευρώ. Είπαμε η φτώχεια θέλει καλοπέραση. Μαϊμού τσάντες και άλλα είδη φημισμένων οίκων στο δέκατο της τιμής πλασάζονται στα μεγάλα ξενοδοχεία και καταστήματα. Η τέχνη της απομίμησης άριστη. Εισαγωγή από την πόλη. Και να 'ναι μόνον αυτά. Χρυσάφια, ασήμια, πέτρες κ.α. απομιμήσεις να τριβεις τα μάτια σου.

Καιρός λοιπόν να μαζεψάμε, ας είναι και μαιμούδες. Δεν χρειάζεται άλλο η κρεβατομουρμούρα, γιατί αυτή ντύνεται έτσι, η άλλη κουνιέται αλλιώς και να ξεχνάμε τον

έρωτα που είναι τσάμπα!!! Γιατί ρε παιδιά; Κάποτε υπήρχαν οι πλούσιοι και οι φτωχοί. Μετά έγιναν πλούσιοι, μεσαίοι, μικρομεσαίοι και φτωχοί. Τώρα έγιναν οι νεόφτωχοι και νεόπλουτοι. Τα μνημόνια θέλουν το κεφάλι των νεόπλουτων, μεσαίων και μικρομεσαίων.

Έτσι θα πάει η χώρα μπροστά και δεν θα χρεοκοπήσει σαν την Αργεντινή. Την πατρίδα του Che. Ο κ. Τόμσον παραθερίζει και μας είπε όσο να γυρίσει από την ηλιοθεραπεία να έχουμε ξεμπερδέψει με τους 60.000 δημοσίους υπαλλήλους και οι υπόλοιποι να περάσουν από ηλεκτροσόκ (ΑΣΕΠ), χωρίς να πεθάνει κανένας ή να απολυθεί κανένας. Ποιος ξέρει πόσα Volt θα ξοδευτούν. Στην κατοχή ηρωδούσες και σε κανένα Γερμανικό αυτοκίνητο για να κλέψει καμιά κουραμάνα. Για κλέψει τώρα να δεις τι έπαθε ο κ. Τσοχατζόπουλος. Θα μου πεις πολλά, ου κλέψεις λένε οι δέκα εντολές. Δε λένε πόσα. Γι' αυτό αδέρφια είναι κριμα να κλέβουμε ο ένας τον άλλο όπως παλαιότερα γιατί έχουμε πόλεμο και πρέπει να είμαστε ενωμένοι. Είναι ζήτημα ζωής και θανάτου πλέον. Κουράγιο.

Αη Δημήτρης

Έχω επισκεφθεί αρκετές φορές τον Μεσενικόλα και πάντα θα κάνω περίπατο μέχρι το ξωκλήσι του Αγίου Δημητρίου. Κάποια φορά θάθελα να βρεθώ εκεί και την μέρα της γιορτής του. Θα μου φανεί παράξενο να το δω γεμάτο με χωριανούς στη λειτουργία το πρωί και να ακούσω τις ψαλμωδίες να ανακατεύονται με τα κελαιδίματα των πουλιών. Όμως όποτε βρισκομαι στο προαύλιο του, στο μυαλό μου έρχεται πάντα το ποίημα του Γεωργίου Αθάνα και θάλεγε κανείς πως γράφτηκε γι' αυτό το ταπεινό εκκλησιά:

*Στο χωριό μας που δεν είναι κι ομορφότερο στην πλάση,
μας αφήσαν οι γονείς μας μια γερόντισσα εκκλησιά.*

*Δεν της έχουμε φτιαγμένο μαρμαρένιο εικονοστάσι,
τα καντηλία της δεν είναι κρυσταλλένια και χρυσά.*

*Φτωχικά ντυμένους έχει και τους γέροντες της παπάδες,
ταπεινοί κι οι δυο της ψάλτες είναι πάντα εργατικοί.*

*Στα μανάλια της μεγάλες δεν ανάβουμε λαμπάδες,
στον αφέντη Αϊ - Δημήτρη το μικρό κεράκι αρκεί.*

*Κι όμως στο μικρό της χώρο, που όλους κι όλους δε μας πιάνει,
του Θεού το μεγαλείο το ασηνόμεστε τρανό!*

*Πουθενά πιο μυρωμένο δεν καπνίζει το λιβάνι,
πουθενά το καντηλάκι δεν σπθίει πιο φωτεινό.*

*Στην καλή μας εκκλησιά όλοι μας εκεί στη μέση
χριστιανοί στην κολυμπήτρα γίναμε κλαψαριστά.*

*Θα γελάσωμε μια μέρα και γαμπροί στην ίδια θέση,
θα σωπάσωμε μιαν άλλη με τα μάτια μας κλειστά.*

*Και στον Άδη, που η ψυχή μας φτερωτή θα περιτρέχει
θα γυρνέσωμε να ιδούμε τους Αγίους τους σεβαστούς.*

*Απαράλλατους, αλήθεια, έτσι όπως αυτή τους έχει
στις πανέμορφες εικόνες, φτωχικά ζωγραφιστούς.*

Μ.Ψ. Φύλη του Μεσενικόλα

ΑΝΑΨΑΝ ΟΙ ΦΩΤΙΕΣ ΣΤΑ ΚΑΖΑΝΑΡΙΑ

από σελ. 1

Τώρα τα καζαναριά θα έχουν νυχτοήμερα δουλειά. Παλιότερα στήνονταν κοντά στα ρέματα γιατί χρειαζόνταν αρκετό νερό. Πριν λίγα χρόνια, όταν υπήρχαν πολλά αμπέλια στο χωριό μας, το Μεσενικόλα κάθε γειτονιά, αν μη και κάθε σπίτι αμπελοφυτικό το έχει στην αλή του. Τώρα τα αμπέλια είναι λιγοστά. Οι περισσότεροι νέοι έφυγαν στις πόλεις, γιατί το αμπέλι έχει πάρα πολύ δουλειά και τα έσοδα είναι λιγοστά. Πολύ λίγα λοιπόν υπάρχουν τώρα στο χωριό. Σε κάθε καζαναριό υπάρχει ένα μεγάλο χάλκινο καζάνι 50-80 κιλών και τοποθετείται πάνω σε μια ειδικά κατασκευασμένη εστία. Στο μπροστινό μέρος υπάρχει μια πόρτα σιδερένια που την κλείνουν ή την ανοίγουν όταν θέλουν να μεγαλώσουν ή να λιγοστεύουν τη φωτιά που καίει συνεχώς μερόνυχτα κάτω από το καζάνι. Στο πάνω μέρος του είναι ειδικά κατασκευασμένη μια εσοχή στην οποία τοποθετείται το σκέπατρο, ο άμβυκας. Στο πάνω μέρος του άμβυκα, δεξιά και αριστερά, έχει δυο μεγάλες σιδερένιες λαβές και στο μπροστινό μέρος έναν κωνοειδή σωλήνα που εισέρχεται και εφαρμόζει καλά στον ελικοειδή σωλήνα που είναι τοποθετημένο μέσα σε ένα χώρο (κάδο) ήτσιμντοδεξαμενή στο λουλά όπως τον λένε οι αμπελοφυτοί, στον οποίον τρέχει συνεχώς νερό από το πάνω μέρος και φεύγει από κάτω για να διατηρείται πάντοτε κρύο. Μόλις τοποθετηθεί το καζάνι στη φωτιά, το γεμίζουν με στέμφυλα, ρίχνουν μέσα κρασί ή νερό, το χρίζουν ολόγυρα με αλοιφή ή προζύμι που κάνουν με πίτουρα και ανοίγουν τη πόρτα της εστίας για να δυναμώσει η φωτιά. Το περιεχόμενο σε λίγη ώρα βράζει. Παράγεται ατμός. Ανεβαίνει στον άμβυκα, περνά μέσα από το ψυκτήρα που βρίζεται μέσα στη δεξαμενή με το νερό, υγροποιείται και χύνεται μέσα σε ένα δοχείο που τοποθετούν κάτω από το στόμιο της ροής. Έτσι γίνεται το τσίπουρο. Αυτές τις ώρες

είναι γεμάτα τα καζαναριά από συγγενείς, γνωστούς και φίλους. Με τις πρώτες στάλες αρχίζει η δοκιμή. Πίνουν και εύχονται. Καλοξοδεμένο, καλά μπερικέτια, καλά διάφορα και του χρόνου κλπ. Το ένα ποτηράκι φέρνει το άλλο. Οι μπριζόλες, τα παϊδάκια και τα ψημένα κάστανα ανοίγουν την όρεξη και αρχίζουν οι εύθυμες ιστορίες, τα περιγίγματα, τα κουτσομπολιά τα τραγούδια και τα πικαστά. Ξύπνα καμημέν' Αναστασιά, ξύπνα και μην κοιμάσαι/ Ξύπνα ν' ανάψεις τη φωτιά, να σβήσουν το λυχνάρι./ Τη μάνα σου τη μάγισσα ρακί θα την ποτίσω./ Να πέσει ν' αποκοιμηθεί να 'ρθω να σε φιλήσω./Το κέφι-κέφι και η δουλειά-δουλειά. Η φωτιά τώρα λιγοστεύει με το κλείσιμο της πόρτας. Δεν πρέπει με το απόσταγμα να βγαίνει και ο ατμός. Όταν υπάρχει πολύ φωτιά δεν προλαβαίνει να υγροποιηθεί. Όταν πλησιάζει να γεμίσει το δοχείο που πέφτει το τσίπουρο το γραδάρον και το σταματούν στους βαθμούς που θέλουν. Παλαιότερα δεν υπήρχαν γραδόμετρα. Ήταν όμως έμπειροι οι αμπελοφυτοί στη δουλειά τους. Έπιαναν ένα ποτηράκι ρακί απ' το στάλαγμα και το έρχιαν στη φωτιά. Όταν αδυνάτιζε το τσίπουρο, αδυνατίζε και η φλόγα. Αρχισέ τώρα το ξεκαζανιάσμα. Πάλι τα ίδια απ' την αρχή. Έτσι με τα αλλεπάλληλα ξανακαζανιάσματα και ξεκαζανιάσματα μαζεύονταν όλο το τσίπουρο μαζί το (σούμα). Αυτό έπρεπε να ξεαναβράσει για να βγει το καλό τσίπουρο. Το πρώτο μέρος που έβγαίνε απ' αυτό το πρωτοστάλαγμα ήταν πάρα πολύ δυνατό. Κρατούσαν απ' αυτό για φάρμακο. Έκαναν εντριβές στους αρθρώστους, το ανακάτευαν με πετιμέζι (Βρασμένο μούστο) και έκαναν ένα αφέψημα το πόντσι που το έπιαναν το χειμώνα όταν ήταν πολύ κρυωμένοι. Από καιρό σε καιρό το ξαναγραφάριζαν. Έπρεπε να το κρατήσουν γύρω στους 18 με 21 το πολύ βαθμούς, έτσι λέγανε οι ειδικοί, αυτό ήταν το καλύτερο τσί-

πουρο. Η νύχτα περνά και σιγά-σιγά έρχεται η αυγή. Βαριά τα βλέφαρα. Κατεβαίνει η νύστα. Ένας-ένας αφήνει το καζαναριό και με βαριά βήματα γυρίζει στο σπίτι. Δυο-τρεις παραμένουν να συνεχίσουν τη δουλειά. Ωραία εκείνα τα χρόνια τα παλιά στ' αμπελοχώρια. Σήμερα τα καζαναριά μετρούνται στα δάχτυλα του χεριού. Στέμφυλα λιγοστά. Τα περισσότερα σταφύλια στέλνονται στα εργοστάσια. Εκεί περνούν από ειδικές πρέσες που δεν αφήνουν τίποτα στα τσίπουρα για απόσταξη. Γρήγορα θα έρθει ο καιρός που τα καζαναριά θα ανήκουν στο παρελθόν, στην ιστορία. Οι γέροι ένας-ένας παίρνουν το δρόμο της αιωνιότητας και οι νέοι το δρόμο για τις πόλεις.

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

Μηνιατική Εφημερίδα

Εκδότης

Ένωση Μεσσηνολογικών Αθηνών
Υπεύθυνος σύμφωνα με τον νόμο
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

Ψαρά 3-4-8, Αγ. Ελευθέριος Τ.Κ. 111 43
Τηλ. & Fax: 210 2289877
Κινητό: 6977686749

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Εκλεγμένη 7μελής επιτροπή

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Σατωβριάνδου 29-7ος όροφος,
104 31 Αθήνα - Κιν: 6971735155
Σύλλογοι, Οργανισμοί:20€, Ιδιώτες: 20€

Σχεδιασμός - Επιμέλεια

“Καλαυρία”

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΗΛ: 6847794 - 6845288 - FAX: 6842009

e-mail: calavria@acci.gr

Ερώτηση στον Υπουργό

Είναι μικρές οι γνώσεις μου στον του Δημοτικού με θέλω μέσα στο μυαλό να μπο του Υπουργού

Γιατί έχω ερωτήματα όπου με βασανίζουν μες το φτωχό μου το μυαλό πολλά στριφογυρίζουν

Μήπως μου πει ο υπουργός μήπως και με εξηγήσει τα χρόνια για την Σύνταξη θέλει να τα αυξήσει

Ποιος πήρε τέτοια Απόφαση ποιο είν' το σκεπτικό μέσα σε περιπέτειες να βάλει το λαό

Ρώτηξε κάποιον γέροντα και του 'πε πως μπορεί στα εξήντα επτά τα χρόνια του να ανέβει στο Γιαπί

Κι μήπως ο άλλος γέροντας στη φάμπρικα μπορεί σαν το κερί να στέκεται μπροστά στη μηχανή

Μήπως μπορεί ο υπουργός ακόμα να μου πει στα πόσο χρόνια η κοπελιά γεννάει το παιδί

Για να 'χει τρία ανήλικα ως τα πενήντα επτά θα 'πρεπε να 'χε παντρευτεί μες τα σαράντα επτά

Ετούτα τα εντρόπελα πράγματα που συμβαίνουν ποιανού πραγματογνώμονα την κούτρα κατεβαίνουν

Θα τον ρωτήσω εγώ ξανά πάλι και ματαπάλι γιατί όλα τα ταμεία μας είναι σ' αυτό το χάλι

Ποιοι μας τα πήραν τα λεφτά ποιοι κάναν τη ρεμουλά μας άφησαν καμιά δραχμή ή μας τα πήραν ούλα;

Ποιους απ' αυτούς δικάστηκε ποιος πήγε φυλακή; ποιος έχει την απάντηση σε μένα να την πει;

Ετούτα τα ερωτήματα για να απαντήσουν πρέπει να βγούνε στο λαό συνγνώμη να ζητήσουν

Αλλιώς να πουν ξεκάθαρα ότι αυτοί μπορούν τ' αφεντικά με σύνεση να εξυπηρετούν

Κι όλους τους εργαζόμενους μες την παραγωγή σιγά σιγά τους σπρώχνουνε για την καταστροφή.

ΚΕΡΑΣΟΠΟΥΛΑΣ

Στου Μέγδουβα

Στου Μέγδουβα τη λίμνη ένα πρωί βρέθηκα εκεί με παρέα εκδρομή και με χαρά, κοίταξα τα μέρη τα γνωστά πούζησα κάποτε δω, νεια πριν πολλά χρόνια.

Θύμισες πολλές ξανάρθαν στη στιγμή που, κατοικούσα πάνω σ' αυτή τη γη. Νειότης μου χαρές και μια αγάπη και πολλές που ξεχάστηκε, πηγαίνοντας στην ξενιτειά!

Σού διναν ζωντάνια, σού διναν ζωή η λίμνη, και η γύρω περιοχή. Βλέποντάς τες ξεχνούσες για λίγο γηραιά βάσανα πολλά και την άχαρη Μοναξιά!

Αγνάντενα με αγάπη περισσή και θαυμασμό μορφή μου για ώρα πολύ. Μια ομορφιά, που αλλού δεν είδα πουθενά σαν αυτή εδώ πούναι σ' Άγραφα ψηλά!

Πόθησα νάρθω ξανά στη λίμνη αυτή που ζωντάνευσε τη νεότη μου ζωή μ' ένα δάκρυ μου καινού να κυλάει αργά στα μάγουλά μου τα μαραμένα και χλωμά!

Κι' ας μπορούσα Θε μου κάποιο πρωί ναρχόμουν όπως τώρα κάποια στιγμή εδώ που έζησα κάποτε χρόνια πολλά νειος και που νοστάλγησα να ζούσα ξανά.

Μερόπη Θωμά Μαλαμίτση
22/8/1993

Καλαμάτας

Τοπικός Οίνος Καρδίτσας

Ερυθρός Ξηρός

Cabernet Sauvignon

2008

Καρδίτσα

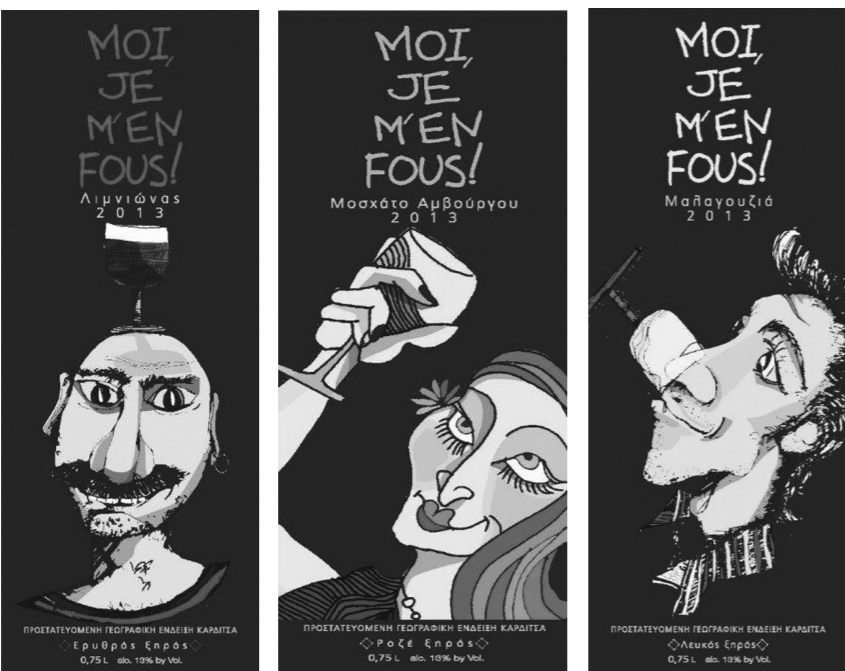
750ml

ΠΑΡΑΓΩΓΗ - ΕΜΦΙΑΛΩΣΗ: ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΑΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑ Τ.Κ. 43067 - ΤΗΛ.: 6973891738

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ

ΑΡ. ΑΔ. ΕΜΦ. 1/2008 Γ.Χ.Κ. ΛΑΡΙΣΑΣ

ΠΕΡΙΣΧΕΙ ΘΕΙΩΔΗ

Τάδε έφη Κολοκοτρώνης

Όταν ελευθερωθήκαμε από τους Τούρκους και ιδρύθηκε το Ελληνικό κράτος με πρωτεύουσα το Ναύπλιο, η έκταση του έφτανε μέχρι τους Αγίους Θεοδώρους Κορινθίας. Κάλεσαν για πρωθυπουργό το γιο του Κολοκοτρώνη. Πήγε στο Άργος που ήταν ο πατέρας του, όπως αναφέρουν τα αρχεία του Φωτάκου που ήταν γραμματέας του Κολοκοτρώνη. Ο Γέρος του Μωριά σκάλιζε τις πορτοκαλιές στο κτήμα και μόλις είδε τον γιο του παραξενεύτηκε. - Γιατί ήρθες παιδί μου, τι θέλεις; - Πατέρα μ' αναθέσανε να κυβερνήσω την Ελλάδα και θέλω τη συμβουλή σου. - Πιάσε το τοιμπούκι μου από το σελάχι να τραβήξω τρεις ρουφηξιές να σου πω. - Για να κυβερνήσεις τους Έλληνες, μπροστά θα έχεις το Χριστό και την Παναγία, στο πίσω μέρος το διάβολο και στη μέση λεφτά. **Οι Έλληνες δεν κυβερνιούνται εύκολα!**

Η Νεβρόπολη ενημερώνει

Βαπτίσεις

♥ Την Κυριακή 28/9/2014 ο **Απόστολος Γκέκας**, γιος του Δημήτρη Γκέκα και της Σταυρούλας Τσιώλη και η σύζυγός του **Φωτεινή Ντανοβασίλη**, βάφτισαν τα δίδυμα παιδάκια τους, ένα αγοράκι και ένα κοριτσάκι, στον Ι. Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Μεσενικόλα, και τους έδωσαν τα ονόματα **Δημήτριος** και **Βασιλική**. Μετά την τελετή ακολούθησε γλέντι στην πλατεία του Μεσενικόλα, στο μαγαζί του Αρίστιπου Αντωνούλα. Στους ευτυχείς γονείς, παππούδες και γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσουν και να τα δουν όπως επιθυμούν.

Γάμος και βάπτιση

♥ Στις 20/9/2014 έγινε στην Πάρο στο Ξωκλήσι του Αγίου Φωκά ο θρησκευτικός γάμος της **Δέσποινας Αντωνάκη**, κόρης του Σωκράτη και της Βάνας Αντωνάκη με τον **Χάρη Κονδύλη** καθώς και η βάπτιση της κορούλας τους και της έδωσαν το όνομα Βαρβάρα-Αριάδνη. Μετά την τελετή το ζευγάρι δεξιώθηκε τους καλεσμένους στο χώρο του "Peters Cafe" δίπλα στη θάλασσα. Στους ευτυχείς γονείς και νεόνυμφους, ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι και να χαρούν την κορούλα τους. Στους ευτυχείς παππούδες και γιαγιάδες ευχόμαστε να τους ζήσουν και την εγγονή να τη δουν όπως επιθυμούν.

Κηδείες

† Στις 13/9/2014 απεβίωσε στη Θεσ/νίκη, με τραγικό τρόπο θέτοντας τέλος στη ζωή του, ο συγχωριανός μας, **Άρης Δημ. Καρβούνης**, ετών 20. Η κηδεία της τελέστηκε στο 1ο Νεκροταφείο Δράμας. Αντί στεφάνου οι γονείς του μάζεψαν χρήματα για την αγορά καρδιογράφου στο ΚΙΦΑ Δράμας. Μετά την τελετή η οικογένεια, πρόσφερε καφέ και πίτες στο κυλικείο του Ναού. Ευχόμαστε να είναι αιώνια η μνήμη του Άρη Καρβούνη.

Προσφορές στον Πολιτιστικό Σύλλογο Μεσενικόλα

Η κυρία **Καίτη Ψάρα** προσέφερε στον Πολιτιστικό και Επμορφωτικό Σύλλογο του χωριού μας το ποσό των 50 Ευρώ. Το Δ.Σ. του συλλόγου την ευχαριστεί θερμά.

Προσφορές στην Εκκλησία

♦ Η κα **Αργυρώ Ποδημάτα** στη μνήμη του συζύγου της Σωκράτη προσέφερε το ποσό των 100€.

♦ Η κα **Καίτη Ψάρα** στη μνήμη του συζύγου της Χρήστου προσέφερε το ποσό των 100 €

Πριονάς Στέλιος

Επίτροπος Ι.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Μεσενικόλα

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2014

1. ΖΑΖΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ	ΚΑΡΔΙΤΣΑ	20€
2. ΚΡΑΝΙΑΣ ΗΡ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΛΑΡΙΣΑ	20€
3. ΜΗΤΣΙΑΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΛΑΡΙΣΑ	20€
4. ΜΗΛΙΤΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΛΑΡΙΣΑ	20€
5. ΜΗΛΙΤΣΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ	ΑΦΡΙΚΗ	20€
6. ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΜΑΡΙΑ	ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΧΩΡΙΟ	10€
7. ΑΓΟΡΙΤΣΑΣ Θ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑΣ	50€
8. ΜΑΣΛΟΥΜΙΔΗ ΠΗΝΕΛΟΠΗ	ΘΕΣ/ΝΙΚΗ	10€
9. ΣΚΑΜΑΓΚΟΥΛΗΣ ΣΩΚ. ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΣΟΥΗΔΙΑ	50€
10. ΡΑΪΚΟΣ ΘΩΜΑΣ	ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ	20€
11. ΠΑΪΖΑΝΟΣ ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ	ΚΑΡΔΙΤΣΑ	20€
12. ΠΑΪΖΑΝΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΓΛΥΦΑΔΑ	20€
13. ΖΥΓΟΥΡΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ	ΓΛΥΦΑΔΑ	20€
14. ΨΗΜΜΕΝΟΣ ΑΠ. ΤΑΚΗΣ	ΒΥΡΩΝΑΣ	30€

Μεσενικολίτικα

Νέα του χωριού

Απόσπασμα Ημερολογίου του Χρήστου Ιωαν. Αναγνώστου, Μεσενικόλας 1892 – Αθήνα 1972

Από την ιστοσελίδα του χωριού μας www.mesenikolas.gr

Ξεκίνησε το οινοποιείο !!!

Σήμερα 1η του Σεπτεμβρίου ξεκίνησε και πάλι την παραλαβή σταφυλιών του οινοποιείου της Καρδίτσας που τώρα πια έχει ενοικιαστεί από τους ίδιους τους αμπελοοδηγούς που συνεταιρίστηκαν στον νέο συνεταιρισμό τους τον "ΔΙΟΝΥΣΟ". Στον συνεταιρισμό πια κουμάντο κάνουν οι ίδιοι οι παραγωγοί, με πρωτεργάτες τους Μεσενικολίτες, και ευχόμαστε να πάνε όλα καλά. Ελπίζουμε ότι σύντομα στην τοπική αγορά θα επανακυκλοφορήσουν τα συνεταιριστικά προϊόντα που τόσο είχε αγαπήσει ολόκληρη η περιοχή μας, και όχι μόνο, σε ακόμα καλύτερη ποιότητα. "Καλά διάφορα" λοιπόν...

Έγινε το Παζαράκι

Με επιτυχία διεξήχθη και το Παζαράκι στο χωριό μας. Η πλατεία του χωριού και ο κεντρικός δρόμος κατακλύστηκαν από παράγκες με κάθε είδους εμπορεύματα. Μεγάλη ήταν και η προσέλευση επισκεπτών από το γειτονικό Μορφοβούνι. Ο καιρός, μας έκανε το χατίρι και διέψευσε όλες τις δυσμενείς προβλέψεις των μετεωρολόγων. Το βράδυ της Παρασκευής ο Πολιτιστικός Σύλλογος οργάνωσε στην πλατεία του χωριού γλέντι και η προσέλευση ήταν τόσο μεγάλη που από κάποια στιγμή και μετά ο χώρος γέμισε ασφυκτικά και δεν ήταν δυνατό να εξυπηρετηθούν όλοι οι προσερχόμενοι. Οι γυναίκες του χωριού υπό τις οδηγίες του αρχιμάγειρα Τάκη Φιλίππου μαγείρεψαν προβατίνα με πλιγούρι και το αποτέλεσμα ήταν ένα αληθινό πεντανόστιμο φαγητό. Η ορχήστρα του Γιώργου Κατσαρή με τον Νίκο Μιαρήτι στο κλαρίνο σκόρπισε το κέφι, και το γλέντι κράτησε μέχρι και τις πρώτες πρωινές ώρες. Μεταξύ σημείω στην ολόκληρη διοργάνωση ήταν η άρνηση ορισμένων να αγοράσουν λαχνούς για να συμβάλλουν και αυτοί, έστω συμβολικά, στα έξοδα του φαγητού και του γλέντιου. Έτσι σαν καλοί και διαλεγμένοι οι εν λόγω μισθόφαγοι το φαί που πλήρωσαν οι υπόλοιποι, που είχαν τον φιλότιμο να αγοράσουν λαχνούς, που στο κάτω κάτω της γραφής μοίραζαν και πλούσια δώρα. Δεν πειράζει, Καλή Χρονιά να έχουμε και τα παθήματα κάποτε, πώς να το κάνουμε, γίνονται μαθήματα.

ΠΩΛΗΤΗΡΙΑ

- 1) Πωλείται **χωράφι 8 στρεμάτων**, στην τιμή των 2000€, στη θέση Αλέξι Βρύση.
Τηλ. Επικοινωνίας: 2102626327 Τσαγανού Μαρία.
- 2) Πωλείται **παλιά πέτρινη οικία** στο Μεσενικόλα.
Τηλ. Επικοινωνίας: 2105323865, 6940869551 Ποδηματά Ελένη.

ΣΤΗΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΑΝΤ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

(ΣΥΖ. ΑΝΔΡΕΑ ΔΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ)
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΡΟΥΣΒΕΛΤ 32 ΛΑΡΙΣΑ Τ.Κ 41335
ΤΗΛ. 2410534797-2410624943
ΚΙΝ. 6936931402-6978116767

E-MAIL: anrapag@uth.gr , anadamop@uth.gr

Παπαναστασίου Δημήτριος (του Σωτηρίου)

Τεχνικός συναγερμών - Ηλεκτρολόγος εγκαταστάσεων
Τηλ.: 211 1765549 Κιν.: 6974762478 - Μεταμορφώσεως 42, Χαλάνδρι

Καφενείο "Ο Κώστας"

Απέναντι από την εκκλησία του Μεσενικόλα.
Στο μαγαζί μας αναλαμβάνουμε κάθε είδους εκδηλώσεις.
Βαφτίσεις - Κηδείες - Μνημόσυνα. - Πολύ χαμηλές τιμές.
Τηλ.: 2441095386 - Κιν.: 6973416467

Γεώργιος Κρανιάς

Γαστροενασολόγος
Ηρώων Πολυτεχνείου 39
Λάρισα
Τηλ: 2411116028, Κιν: 6977594469

Τεσσαράωρον ετών ήμουν όταν εγένετο ο ατυχής πόλεμος του 1897. Λόγοι και αίτια του πολέμου αυτού δεν αναφέρω ενταύθα, δηλαδή όσα έμαθα εις ανδρικήν ηλικίαν από επίσημα και μη πρόσωπα αλλά κυρίως όσα συνέπεσε να μάθω και από το ιστορικό αρχείο του πολέμου εκείνου, το οποίον κατά το 1914 το είχαν (δεν θυμούμαι πόθεν) εις το γραφείον της Πολεμικής Εκθέσεως του Γεν. Επιτελείου Στρατού, όπου υπηρετήσα επί τριετίαν σχεδόν συνεχώς.

Ήταν τότε αι πρώτοι αναλαμπαι της διανοίας μου ως νεοφερμένο άτομο στη ζωή και αι εντυπώσεις που έμειναν χαραγμένες στην μνήμη μου ήταν πρώτα δύο. Η μία ήταν μία φωλιά ενός πουλιού που είχε μερικά αυγά (μάλλον πέντε) βλέψεις δεν ήξερα ακόμη να μετρώ, την οποία φωλιά κατά συγκυρία προς το μικρόν της ηλικίας μου ο μεγάλος αδελφός μου (ήδη μακαρίτης) στη θέσι «Τσοόκα» σε κάτι θάμνους και την εθαύμασα δια την ομορφιά της, διότι ως τότε μόνον φωλιές κόττας ήξερα. Αυτό είναι η πρώτη εντύπωσις. Η δευτέρα υπερέβαινε τας δυνάμεις μου σε τραγικότητα και αγριότητα των διπόδων αυτών ζώων που λέγονται άνθρωποι.

Το θαύμα της φωλιάς που είδα - διότι δεν μπορούσα να εξηγήσω πως πουλιά δίχως χέρια φτιάχνουν ένα τόσο εξάισιο πράγμα - αυτό έγινε κατά Μάρτιον του 1897.

Το δεύτερο έγινε μετά δέμηνον περίπου ήτοι μέσα Μαΐου 1897. Επειδή είναι η πρώτη εντύπωσις, η οποία ίσως να επέδρασε στον χαρακτήρα μου αργότερα όταν ενηλικιώθη, θα το περιγράψω με όλας τας λεπτομερείας εκείνας που θα ήθελα να το σχολιάσω, και να το κριτικάρουν οι απόγονοί μου, διότι πιθανόν να παρατηρήσουν ελαττώματά μου, τα οποία με ηκολούθησαν στη ζωή μου χωρίς εγώ να μπορούσα να τα ξεχωρίσω.

Ήταν μια μέρα ηλιόλουστη του Μαΐου. Τα κεράσια τα πρώιμα είχαν κάνει την εμφάνισίν των. Το χωριό ήταν σε διαρκή κίνησι, οι άνδρες, οι νέοι, τα παιδιά από 20 χρόνων και πάνω κρατούσαν κάτι μακρυνά πράγματα που τα έλεγαν «Γκράδες», κάτι κίτρινα άλλα πράγματα που έλεγαν φουίγγια. Όταν τα έβαζαν αυτά στον Γκρά και τραβούσαν τον σκάνταλο ακούονταν ένας δαιμονιώδης κρότος και έβγαине καπνός μετά το «ρίξιμο» (έτσι τον εννοούσα τον πυροβολισμό), σκαντάλεβαν τον γκρά και πεταγόταν ο «πάφος», δηλαδή ο κάλυξ, που λέγεται στη στρατ. Γλώσσα. Αυτών τον κάλυκα κνηνούσαμε εμείς μικροί τότε και γ' αυτό βλέπαμε όλον αυτόν τον πυρετό της κινήσεως των κατοίκων, διότι τα πάφια τα μαζεύαμε δια τα παιχνίδια μας.

Με αυτά παίζαμε εκείνη την ημέρα εγώ, ο μεγαλύτερος αδελφός μου Μάρκος και ένας άλλος (τόχα μακαρίτης) συγγενής μας, λίγος και γείτονας Κώστας Σώκος και ένας μεγαλύτερος από όλους μας Θεμιστοκλής Κοτσιάκας (κι' αυτός μακαρίτης) μας παρέσυρε όλους προς το μέρος του Νεκροταφείου «Αηλιά» όπου ήσαν και μερικοί κήποι των γειτόνων μας, μας παρέσυρε λέγω διότι μας είπε ότι θα πηγαίναμε σε μια αγριοκερασία που εκείνος ήξερε, να φάμε κεράσια. Έτσι και υπό αυτές τας συνθήκας του πυρετού των κινήσεων στο χωριό, εμείς ξεκινήσαμε για την κερασιά στη θέσι «Κυργιατίνη», κοντά στο νεκροταφείο. Όμως εκείνη την ημέρα συνέβαιναν φοβερά πράγματα στο χωριό, που εμείς λόγω της ηλικίας μας είχαμε μεσάνυκτα. Για να δώσω μία ιδέα και ιστορικά να καταποσηθώ γενικότερον στα γεγονότα της εποχής εκείνης είναι ανάγκη να κάνω μία παρένθεσι στις αναμνήσεις μου, δηλαδή να ιστορήσω πως έμαθα και εξακριβώσα την σειράν των γεγονότων εκείνων, που νομίζω δεν είναι άσχετα με την ζωήν μου.

Όταν εγένετο ο ατυχής πόλεμος του 1897 την άνοιξη, οι Τούρκοι εισέβαλλαν στην Θεσσαλία. Εις όλας τας Θεσσαλικές πόλεις υπήρχον ποινικαί φυλακαί. Με την εισβολή των Τούρκων διέφυγον τον φυλακών πολλοί κατάδικοι βεβαίως και βαρυνικοί, οι οποίοι ηνώθησαν με άλλα κακοποιά στοιχεία και εσημίτησαν συμμορίας, αι οποιαί εις τα κατεχόμενα υπό των Τούρκων μέρη δεν ήτο δυνατόν να φυλαχθούν. Κατά συνέπειαν πήραν τα βουνά και μία τοιαύτη συμμορία έστησε λημέρι στο Βουνέσι. Σ' αυτή την συμμορία ήτο και ένας βαρυνικότηης δια φόνον του Αθανασίου Ιωακείμ από το χωριό μας, χασάπης (ο φονευθείς) το επάγγελμα. Τον φόνον αυτόν διέπραξε ο βαρυνικότηης αυτός Νακόπουλος το επώνυμο δια λόγος κομματικούς σε εκλογάς του εγγύς παρελθόντος του 1897, διότι δυστυχώς εκείνη την εποχή εσαπαράσето η Ελλάς ολόκληρος δια τα κομματικά, τα οποία ως διεπίστωσα κατόπιν, ήσαν προϊόντα των Μεγάλων Δυνάμεων, αίτινες υπό το πρόσχημα της προστασίας της μικράς Ελλάδος, οργιάζαν δια τα συμφέροντά των.

Επειδή ο Ελληνικός Στρατός υπεχώρησε μέχρι Λαμίας, συνέπός και η Χωροφυλακή, η ύπαιθρος έμεινε άνευ ασφαλείας, ιδίως εμείς οι ορεινοί. Γι' αυτό ο Στρατός μας προτού υποχωρήσει ακόμη από το Φανάρι, όπου υπήρχε μεγάλη αποθήκη όπλων και πυρομαχικών, εκάλεσε όλους τους χωρικούς, ιδίως των Αγροτών, να παραλάβουν το πολεμικό αυτό υλικό, νομίζω δια δύο σκοπούς. Πρώτον δια την αυτοάμυναν των κατοίκων και δεύτερον, εάν αργότερον μπορούσαν να κάμουν κλεφτοπόλεμον εναντίον των Τούρκων. Γι' αυτό μεταξύ των πρώτων που παρέλαβον τοιοούτο υλικό ήσαν οι Μεσενικολίτες. Θυμούμαι που ξεφορτώνονταν τα ζώα με κάσσεσ φυσίγγια και Γκράδες (όπλα).

Με αυτό όμως δεν άρχισαν να οπλιστούν και συμμορίες οι οποίοι δεν εδυσκολεύθησαν να βρουν όπλα. Έτσι η συμμορία με αρχηγό έναν βαρυνικότη Γεώργιο Τσοόκα και επιτελάρχη τον χωριανό μας Νακόπουλο εγκατεστάθη εις Βουνέσιον (σημερινόν Μορφοβούνι) και άρχισε τας ληστείας και έκαμε μερικούς φόνους. Και δηγήθη αυτόπτης μάρτυς ενός χωρικού από τα Κανάλια, τον οποίον εφόνευσαν στην πλατεία του χωριού μόρασημέρι δια μίαν δήθεν παρεξήγησιν (ένα αθώο ανθρωπάκι), όμως εγώ τώρα έχω την γνώμη ότι τον σκότωσαν δια να τρομο-

κρατήσουν τους κατοίκους της περιοχής.

Συνέπεσε εκείνην την εποχήν λόγω της επικρατούσης καταστάσεως να καταφύγουν στα μέρη μας άνθρωποι κάποιους εκνατάστατοι οικονομικώς από τας πόλεις Καρδίτσης και Τρικάλων και οι οποίοι είχαν δεσμούς με το χωριό μας. Γι' αυτό η συμμορία έβαλε ως σκοπό την είσοδο στο χωριό με δήθεν διαφόρους αιτιολογίας, αλλά με φανερό σκοπό την ληστεία αφ' ενός του Τσοόκα και εκδίχησιν αφ' άλλου του Νακόπουλου με όσους είχε προηγουμένα προ της δίκες, διότι ο Νακόπουλος γραμματεύς της Δημαρχίας διέπραξε τον φόνον εν ψυχρώ και δια κομματικούς λόγους και ευρέθησαν πολλοί καταμαρτυρησαντες εναντίον του κατά την δίχην.

Από την πλευρά των χωριανών μας και των παρεπιδημιώντων ξένων οργάνωθη άμυνα στρατηγική - τώρα αναλογιζόμενος τα τότε γεγονότα - διότι η στρατολογία εγένετο από χωριανούς νέους και έμπειρους εις τα όπλα.

Αφού ήτο διαφανής ο σκοπός των συμμοριτών οι χωριανοί έκαμαν πρόχειρα οχυρωματικά έργα εις τα περίξ του χωριού τοποθεσίας, η κυριότερα των οποίων ήτο του "Στυλογιάννη", άνωθεν της πατρικής μου οικίας, ύψωμα το οποίο ήλεγχε όλον τον δρόμον από Βουνέσι-Μεσενικόλα. Εκεί ήτο και ο πατέρας μου (είχε προύπηρεσία εθελοντού σε κάποιο τάγμα ευζώνων στη Λαμία, προ της προσαρτήσεως της Θεσσαλίας) και ήτο γυμνασμένος. Δευτέρα εξ ίσου σπουδαία θέσις ήτο το "Αλώνι του Γόγυ", τρίτον η θέσις "Σφέντιου αμπελί", έπειτα "Μιλίστρας", "Μέτσι ή Άγιος Νικόλαος", "Λάγκα", "Ζαβατάκο" και σπiti τον "Γιαννακούλι Αλέξυ" κλπ. Πάντως εγώ εκείνο που ενθυμούμαι καλά ήτο του "Στυλογιάννη" όπου πήγαινα καμιά φορά και μου δίνανε κάλυκας για να παίζω στις θέσεις αυτές που αναφέρω φήλαγαν νύκτα-μέρα ένοπλοι.

Δεν άργησε πολύ να εκδηλωθει καθαρά η πρόθεσις των ληστών. Έστειλαν έναν από το Βουνέσι στο χωριό μας και ζητούσαν να περνώσαν από αυτό για να πάνε στο χωριό Βλάσδον και όπως θα ήσαν ένοπλοι οι συμμοριτες να καθήσουν να πάρουν ένα πιστό και να φύγουν. Φυσικά η απάντησις ήτο αρνητική καιτοι αυτοί παρήγγειλαν ότι δεν είχαν να φοβηθούν τίποτε και κάτι τέτοια κατεργαρεία, βεβαιούντες με όρκους δεν ξέρω και τι άλλο. Οι διαπραγματεύσεις αυτές, αι οποιαί συνοδευοντο και με απειλές, διήρκεσαν 2-3 ημέρες, όμως οι προυχοτες του χωριού, πρωτοστατούντος του Δημητρούλη Ψάρρα - όπως μου έλεγε ο πατέρας μου - σταμάτησαν τις διαπραγματεύσεις.

Ακριβώς την ημέρα αυτή του Μαΐου που ξεκινήσαμε εμεις για τα κεράσια και περί την 10ην ώρα περίπου, ευρέθημεν κοντά στο νεκροταφείο, στο δρόμο Βουνεσιον και ακριβώς στον κήπο του "Γιαννακούλη Καραμήτρου", όπως τον λέγαμε. Εκεί ακριβώς εσηματίζετο ένα ισάδι στο δρόμο, απ' όπου εφαινετο σχεδόν όλο το χωριό. Ξαφνικά ακούγεται μια φωνή "Κλέφτες", βλέπω αμέσως την εξής σκηνη. Από το Βουνέσι και αι στο ύψος της "βρύσης Κυργιτίνι" καθ' όλον το μήκος της οδού καμιά πενηνταριά άνδρες με φουσανέλες, με τα όπλα, με αρμάδες τα φθσίγγια, με μαχαίρια οι περισσότεροι γενειοφόροι, να τρέχουν ελαφρά καθώς ήτο κατηφορικό τον μέρος, και ήρχοντο προς ημάς, οι οποίοι μείναμε άναυδοι, συγχρόνως δε άνδρες και γυναίκες που ευρέθησαν κατά την ώραν εκείνη στους κήπους δι' εργασίαν, έντρομοι να πηδούν τους φράγτες και ό,τι άλλο ενρίσκετο μπροστά τουςκαι να φεύγουν με όση μπορούσαν γρηγοράδα για το χωριό. Αυτοίς ηκολούθησε τρέχοντας και ο εκ της παρээς μας Θεμιστοκλής Κοτσιάκας ο οποίος ήτο μεγαλύτερος στην ηλικία και μπορούσε να φύγει. Εν συνεχεία και λίγο αργότερα έφυγαν και ο αδελφός μου Μάρκος με τον άλλον Κώστα Σίωκο προς την διεύθυνσιν του νεκροταφείου. Υποθέτω όμως ότι ως από ενστικτού ηκολούθησαν την γυναίκα του Γιαν. Καραμήτρου, η οποία και αυτή ειργάετο στον κήπο και δεν είχε φαινετα δυνατότητα να βγει στο δρόμο και έτρεξε να κρυφτεί στο νεκροταφείο.

Μόνος έμεινα εγώ - σα στήλη άλατος - κοιτάζοντας πότε τους φεύγοντας και πότε τους ερχόμενους "κανταρέλα" κατά την χωριατική κυριολεξία, μη μπορώντας να τρέξω και εγώ, καίτοι ήθελα να τρέξω προς το μέρος που έφευγε ο αδελφός μου με τον άλλον. Σ' αυτή την κατάσταση έμεινα τόσο όσο χρειάστηκε η εμπροστοφυλακή να πούμε στο μέρος που στεκόμουν και εγώ ως πρόβατο απωλόλοτο. Εκεί ακριβώς στάθηκαν μερικοί από τους ληστές και άρχισαν άλλοι καλυπτόμενοι και άλλοι γονυπετείς να πυροβολούν προς το χωριό. Συγχρόνως και από το χωριό είχαν αρχίσει να πυροβολούν προς το μέρος μας. Επάνω σ' αυτόν τον σάλαγο που βούηξαν απαίσια οι λαγαδιές και βλέποντας να ξερνούν τις φωτιές οι γκράδες και να ανεβαίνε σύννεφο ο καπνός, δεν ξέρω πως αλλά από ένστικτο κινήσα και εγώ με τα αδύνατα ποδαράκια μου προς το νεκροταφείο, διότι θυμήθηκα ότι προς τα εκεί πήγαν οι άλλοι και η γυναίκα. Αργολόρησα λιγάκι όπως φθάσω εκεί ως την είσοδο, ενώ ευνενχίζετο ο σάλαγος με μεγαλυτέραν έντασιν. Οι σφαίρες που κτυπούσαν στη γη που έρχονταν από το χωριό σηκώνανε τον κωρινιαχτό απαίσια και σφυρίζοντες έναν πιο σπάνιο μάλλον ήχο στον αέρα, το ανατριχιαστικό Ξι, Ξι, Ξι. Όταν έφθασα στην είσοδο του νεκροταφείου η οποία ήταν ολίγον υψηλότερα από την επιφάνεια του εδάφους, αγωνιζόμεν ν' ανέβω, όμως ένα χέρι - δεν ξέρω τίνος - με άρπαξε κυριολεκτικά και μ' έφερε μέσα από τον τοίχο του νεκροταφείου. Εκεί βρήκα καμιά δεκαριά περίπου από αυτούς τους κλέφτες, δηλαδή οχυρωμένους πίσω από τον τοίχο να πολεμούν προς το χωριό ενώ συγχρόνως οι σφαίρες από απέναντι έφθαναν στον τοίχο και άλλες περνούσαν πάνω από τα κεφάλια μας με τον ανατριχιαστικό ήχο τους. Επίσης βρήκα την γυναίκα του Καραμήτρου, όπως σας λέγω παραπάνω, τον αδελφό μου και τον Σίωκο.

(Συνερίζεται στο επόμενο φύλλο)